

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۰ اپریل ۲۰۲۲

یونس نگاه

احترام به توده مردم کلید پیروزی است

یک خطای کلان اشرف غنی برخورد حاکمانه و بالاسری با مردم بود. او در خطاب با مردم و سخنرانی‌هایی که به پشتو و فارسی داشت همیشه می‌کوشید خود را زورمند، خشمگین و قوی نشان دهد. گاهی این تظاهر به زورمندی چنان آشکار بود که فکاهی می‌شد. او جیغ می‌کشید، دندان می‌خائید و دست تکان می‌داد. گاهی او را وقتی در سخنرانی‌های وطنی‌اش می‌دیدید به یاد هتلر می‌افتادی. هتلری که بم و عسکر و صنعت و اقتدار نداشت.

در سخنرانی‌های انگلیسی اما چهره‌ای آرام، اکادمیک و معقول می‌گرفت. آن چهره‌اش نیز متظاهرانه بود و می‌کوشید بسیار متفکر، بالاتر از سطح افغانستان و فوق‌العاده بردبار جلوه کند.

مردم متوجه این تناقض بودند و او را حاکم غیرصمیمی و فاصله‌دار با خود می‌دیدند. حاکمی که با مردمش با خشم و از موقف بادارانه صحبت کند، انتظار حمایت نمی‌تواند داشته باشد. اشرف غنی باور داشت که مردم افغانستان سوت‌سازان مسلمان اند، جاهل و ساده‌لوح‌اند، با ظاهرسازی و پتکه می‌توان آنان را "بمراه" آورد. این فکر درست نیست.

در میان مردم افراد جاهل و پر از خطا بسیارند. افراد کمبود دارند و فریب می‌خورند. اما همه مردم چنین نیستند. جمع مردم چنین نیستند. هر فرد ما ممکن به هوشیاری وزیر نرسیم، اما یک قریه ما بدون شک هوشیارتر از وزیریم. مردم وقتی باهم کله به کله می‌شوند، تبصره می‌کنند، با فکاهی و تحلیل و قصه نظر خود را باهم شریک می‌کنند بسیار قوی‌تر از رئیس جمهور تکرو می‌شوند. زیرا مردم به صورت طبیعی در یک روند دمکراتیک و با مذاکره به درک جمعی خود یاری می‌رسانند. نفرت مردم از مقامات زورگو و خارجی‌دوست در تجربه، صحبت و تبادل نظر طولانی شکل گرفته بود، تکثیر شده و به درک جمعی تبدیل شده بود. وزیران، قومندان‌ها، رهبران و رئیس جمهوران مستبد این واقعیت را جدی نمی‌گیرند و با سوار شدن بر موج‌های موقتی که با پول، زور و زیرکی خلق می‌کنند احساس پیروزی می‌کنند. اما مردمی که تحقیر شوند انتقام می‌گیرند، حتماً انتقام می‌گیرند.

انتقام مردم گاهی در قالب شورش و سرپیچی رخ می‌دهد و گاهی مثل آنچه در نیمه اول سال ۲۰۲۱ رخ داد با سکوت و عدم همکاری. در پایان حکومت غنی مردم از حاکمانی که بیست سال تمام رشوت گرفتند، زورگویی کردند، چور کردند، کشتند و اذیت کردند، با سکوت و تماشا انتقام گرفتند.

جوانان امروز که به خیر حکومت دمکراتیک آینده را می‌سازند باید زور و هوش جمعی مردم را جدی بگیرند. باید با مردم خود با احترام برخورد کنند و بدانند که حکومت بی‌مردم پایدار نمی‌ماند. شرط اول دمکراسی واقعی احترام به عقل جمعی مردم است. در خطابه‌ها و نوشته‌هایی که مخاطب ما جمع است، خلق و توده است، ملت است، حتی اگر رئیس جمهوریم باید لحن بادارانه و زورگویانه به‌کار نگیریم. البته این احترام باید شکلی نباشد بلکه در قوانین، تصمیم‌گیری‌ها، بودجه‌بندی و اجراءات نیز رعایت شود. احترام باید واقعی، ملموس و صادقانه باشد چون مردم با تجربه، تبصره، مذاکره و دیدن واقعیت از میلیون‌ها زاویه آخر به ناصداقتی‌ها پی می‌برند.